

РЕШЕНИЕ

№ 8095

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5974** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 186, ал. 4 ЗДДС.

Образувано е по жалба на „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез адв. Р. К. - П., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2188-0474996/23.05.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наредено запечатване на търговски обект – копирен център "SPRINT PRINT CENTER", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че извършената покупка е за сметка на ЕТ „ФРИЙ ТАЙМ СЪРВИСИС - МАРИЯ ШАНОВА“ с ЕИК[ЕИК], а не на „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В тази връзка оспорващият се позовава на попълнено обяснение от 09.05.2023 г. от М. Ш.. Сочи се, че в търговския обект се помещават три дружества съобразно договор за сътрудничество от 01.01.2023 г., както следва: „Корект бизнес лайн“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и ЕТ „Фрий Тайм сървисис - Мария Василева Шанова“ с ЕИК[ЕИК]. На следващо място се изтъква, че в оспорения акт липсват надлежни мотиви относно интензитета на засягане на държавния интерес според характеристиките на търговеца и от тук за необходимостта от продължителност на мярката в рамките на разпоредените 14 дни. Излагат се доводи, че органът не е посочил как стойността на покупката се отнася към реализирания през деня оборот и спрямо дневните обороти от предходните дни, т.е. не се установява по

безспорен начин, че в обекта трайно се нарушава данъчното законодателство, доколкото липсват и данни за извършване на други подобни нарушения от страна на този търговец. Липсата на надлежни мотиви относно срока на ПАМ според жалбоподателя, независимо от наличието на материално правните предпоставки на мярката, опорочава заповедта. Подчертава се също така, че прилагането на ПАМ не е в унисон и с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Искане се отменя на заповедта и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява. Депозирани са молба от процесуалния представител на дружеството, в която са изложени доводи по същество на спора и претенция за присъждане на разноски съгласно представен списък.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“- С. в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез юрк. А., оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не излага становище по жалбата.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 44 състав, след като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното: Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало по повод извършена проверка на 09.05.2023 г. в 11:22 часа в търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - копирен център „SPRINT PRINT CENTER“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК –[ЕИК]. При извършена контролна покупка на 1 бр. химикал и 5 бр. копиране на лист формат А4 на обща стойност 3,70 лв., заплатена в брой от В. С. - инспектор по приходите, е прието плащане за сметка на „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] от лицето М. В. Ш. – продавач-консултант, като не е издаден фискален бон от наличното ФУ в обекта модел „DAISY COMPACT M02“ с индивидуален номер на ФУ DY 475696 и номер на фискалната памет №36633732, регистрирано в НАП с потвърждение №4608549/09.01.2023 г., нито от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. Плащането е осъществено преди легитимирането на органите на НАП. Констатирана е и положителна касова разлика в размер на 100,49 лева.

Установеното се потвърждава от приложените доказателства: протокол за извършена проверка серия АА № 0474996/09.05.2023 г. /л. 19-21/, КЛЕН от 09.05.2023 г., Дневен финансов отчет от 09.05.2023 г., Опис на парите в касата от 09.05.2023 г. /л. 64/.

От представените по делото обяснения на М. Ш. /л. 54/ – продавач консултант в дружеството – жалбоподател се установява, че в търговския обект се намират ФУ и на двете дружества. На фирма „Фитстейшън“ апаратът отчита платените в брой и ПОС – терминал поръчки, а на ЕТ „Мария Шанова – Фрий Тайм“ касовия апарат отчита платените в брой услуги. Фирмите имат договор за съвместна дейност.

С оглед така установеното, административният орган е приел, че е изпълнен състава на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от същия закон на дружеството-жалбоподател е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - копирен център „SPRINT PRINT CENTER“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК –[ЕИК] и забрана за

достъп до него за срок от 14 дни.

С жалбата до съда е представен договор за сътрудничество от 01.01.2023 г./л. 13/, сключен между „Корект Бизнес Лайн“ ЕООД, „Фитстейшън“ ЕООД и ЕТ „Мария Шанова – Фрий Тайм“, по силата на който дружествата договарят да извършват в свой и общ интерес съвместна дейност в областта на търговията с канцеларски материали и консумативи, реклама и обслужване П. център. Съгласно т. 5 от договора „Фитстейшън“ ЕООД се задължава да осигури за своя сметка техническите устройства и консумативите за тях, свързани с отчитането на продажбите /касов апарат и ролки за касов апарат/, както и да посочи лицето, което да отговаря за нормалното им функциониране. От съдържанието на договора е видно, че в същия липсват клаузи относно начина на отчитане на продажбите от всяко от дружествата.

С молба от 25.10.2023 г. от ответника са представени два броя Наказателни постановления от 21.07.2023 г. и АУАН към тях. С първото НП № 713819-F707292/21.07.2023 г. /л. 55-56/ е наложена имуществена санкция на „Фитстейшън“ ЕООД в размер на 800 лева за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, а с второто НП от 21.07.2023 г./ л. 59-60/ на същото дружество е наложена имуществена санкция в размер на 700 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Нардеба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ.

С молба от 27.11.2023 г. от жалбоподателя са представени жалби, подадени от дружеството до СРС срещу горепосочените НП /л. 113 – 114/.

В хода на съдебното производство пред настоящата инстанция са разпитани като свидетели: И. Г. Ш. и М. Ш..

От показанията на св. Ш. се установява, че същият е управител на дружеството - жалбоподател. Сочил, че в случая не е бил издаден касов бон от фирма обаче за дейност, която не се извършва от „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД. В обекта се помещават две фирми – „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД и ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“, като връзката между фирмите е договор за съвместна работа. „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД се занимава с рекламни услуги и брендиране на материали, а ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“ се занимава с копирни услуги, консултантски услуги и продажба на канцеларски материали. В обекта има два касови апарата и на двете фирми. При продажба на канцеларски материали и копиране касов бон следва да бъде издаден от ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“. Договор за наем е сключен само с „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД в качеството му на наемател. На витрината има данните и на двете фирми. За заплащането на закупени стоки служител на фирмата насочва клиентите.

От показанията на св. М. Ш. се установява следното: На „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД е издаден акт от НАП. Май месец свидетелката е била на работа и в помещението е влязъл клиент, който сам си е взел писалка, направено му е някакво копие, много хора имаше, взел си нещата и излезе. В помещението има два касови апарата – на „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД и на моята фирма ЕТ. По принцип аз трябва да издавам касов бон, но аз не съм го издала. „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД е фирма за реклама, а ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“ е фирма, която организира мероприятия и отговаря за канцеларията. Имаме подписан договор за съвместна дейност. Трябва да се издават касови бележки от касовия апарат на ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“. Единият касов апарат на „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД е за пост терминал и за в брой. На ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“ е само в брой. Същност вината е моя. В деня на проверката имаше страшно много хора, които излязоха и след това

влязоха пак. Легитимираха се, казаха, че не съм издала касов бон. Аз им казах да, не ви издадох, защото имаше страшно много хора. Трябваше да се оставят едни тонери. Когато е рекламна дейност, тя е малко по-сложна. При нас има обработка на услугата, която се иска от „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД и същевременно търговска дейност с ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“. От там се получи напрежението. Да, написах им, че има два касови апарата и, че ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“ се помещава тук, освен, че има почасова работа. Св. Ш. е дала обяснения, като е написала, че касов бон трябва да се издаде от ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“ и поради съвместната дейност, аз трябва да го издам, за канцеларските материали. Да, има такива писмени обяснения, които бяха депозирани на служителите през май месец. Аз съм написала пред тях обяснение и им ги предоставих. Св. Ш. сочи, че всяко дружество разполага със съответния касов апарат, като „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД отчита дейността само във връзка с рекламна дейност чрез пост терминал и в брой, а ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“ само в брой.

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка е издадена на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДС. Съгласно чл.186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. (т.1.) на изпълнителния директор на НАП /л. 25/, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, са определени да налагат ПАМ запечатване на обект по чл.186 от ЗДДС, поради което заповедта е издадена от компетентен орган.

Независимо от формално спазената процедура, настоящият състав преценява, че заповедта за налагане на ПАМ е незаконосъобразна, издадена при неправилно приложение на материалния закон, в несъответствие с преследваната от него легитимна цел и при нарушение на принципа на съразмерност, предвид следното:

Правното основание за налагане на обжалваната ПАМ е по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, която предвижда, че на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. По силата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагането на посочената принудителна мярка, се забранява и достъпът до обекта.

Към момента на осъществената проверка в търговския обект не е издадена фискална касова бележка от функциониращото в обекта фискално устройство (ФУ) при покупката на 1 бр. химикал и 5 бр. копиране на лист формат А4 на обща стойност 3,70 лв. Плащането е прието за сметка на жалбоподателя. От наличното в обекта ФУ

са отпечатани КЛЕН и Дневен финансов отчет (ДФО), от които е видно, че сумата от 3,70 лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка. В тази връзка съдът намира за неоснователни аргументите в жалбата, че извършената покупка е била за сметка на ЕТ „Фрий Тайм сървисис - Мария Шанова“. Както от обясненията дадени от М. Ш. в хода на проверката, така и от представения договор за съвместна дейност не може да се установи безспорно начинът, по който е следвало да бъдат отчитани продажбите на двете дружества и по-конкретно сочения от св. Ш., а именно, че „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД отчита дейността само във връзка с рекламна дейност чрез пост терминал и в брой, а ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“ само в брой. Според св. Ш. при продажба на канцеларски материали и копиране касов бон следва да бъде издаден от ЕТ „Фрий Тайм Сървисис - Мария Шанова“. От съдържанието на дадените обяснения на Ш. не става ясен начинът, по който се отчитат продажбите от двете дружества, още по-малко, че „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД не извършва дейност свързана с продажба на канцеларски материали и копиране. В тази връзка съдът не кредитира показанията на свидетелите Ш. и Ш., доколкото същите не се подкрепят и от приетите по делото писмени доказателства. В случая плащането е прието в брой от М. Ш., в качеството ѝ на продавач – консултант именно на „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД, като предвид вида на стоката и услугата предмет на продажбата същата не е насочила клиента към служител на ЕТ.

С оглед гореизложеното съдът приема, че е налице неиздаването на фискален бон за процесната продажба именно от посоченото в оспорения акт дружество, което означава, че са налице материалноправните предпоставки, предвидени в чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС за прилагане на ПАМ, като в тези случаи административният орган действа при обвързана компетентност.

При определяне на срока на ПАМ, който според закона е до 30 дни, административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност, в който случай на съдебен контрол подлежи съответствието на акта с целта на закона и спазването на пределите на оперативната самостоятелност, като част от задължителната преценка за издаването на административния акт при правилно приложение на материалния закон.

По отношение хипотезата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС мярката се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице. Липсата на мотиви относно срока, за който се прилага принудителната административна мярка, съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Наред с това води до невъзможност да бъде направена проверка от съда дали е изпълнено изискването за съответствие на индивидуалния административен акт с целта на закона, което представлява едно от изискванията за законосъобразност на акта, което съдът следва да провери съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146, т. 5 от АПК.

В случая определеният срок за налагане на ПАМ е 14 дни - в рамките на законоустановения максимален срок. В заповедта е посочено, че продължителността на принудителната мярка е: “определена с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществената опасност”. Посочено е, че: „нарушителят отдавна извършва търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на

организация, но въпреки това е допуснал извършването на административно нарушение, с което засяга основания ред за тази дейност.” Отбелязано е също така, че „от събраните доказателства по преписката може да се направи обосновано предположение, че целта на търговеца е отклонение от данъчно облагане, което води до негативни последици за фиска. Административният орган е заключил, че „срокът на наложената ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца“.

Настоящият състав намира, че така определеният 14 - дневен срок на принудителната мярка не е мотивиран в съответствие с чл. 186, ал. 3 ЗДДС и чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Налице е формално изпълнение на задължението за мотивиране на акта, без обвързване с конкретни факти, което е равнозначно на липсата на мотиви, независимо от техния обем. Изложените в заповедта мотиви относно срока са стандартните общи мотиви, които могат да бъдат отнесени към който и да е подобен на процесния акт, тъй като са бланкетни и в тях липсва индивидуализация във връзка със спецификите на конкретния случай. При определянето на срока е необходимо да се излагат конкретни факти и обстоятелства, относими към съответния случай, поради което административният орган е длъжен след посочването им, да извърши съответната преценка за срока, като достатъчно я мотивира при спазване на принципа на съразмерност съгласно чл. 6, ал. 2 АПК.

В случая не става ясно как е формирана волята на органа да определи срок на мярката около средния размер, респ. кои конкретни обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Няма конкретизация относно това какъв е оборотът на обекта, стойността на твърдяната неотчетена продажба не е отнесена към среднодневния оборот, каква клиентела има, каква е упражняваната дейност, установената касова разлика как се отнася към размера на срока, налични ли са други фактически обстоятелства, които биха били относими към преценката за определяне на срока на ПАМ около средния размер. Предвид това е необоснован изводът, че целта на търговеца е именно отклонение от данъчно облагане. Дори при наличие на такава цел, пак не е ясно защо конкретно избраният срок на ограничаване на правната му сфера ще има коригиращ ефект. При липсата на каквито и да било конкретни мотиви, свързани с конкретния субект и конкретната фактическа обстановка, при която е установено нарушението, не може да се приеме тезата, че срокът за прилагането на мярката в случая е надлежно мотивиран. Наред с това обстоятелството, че нарушението е доказано, не игнорира необходимостта от формирането на конкретни мотиви във връзка с продължителността на срока за налагане на процесната ПАМ.

При издаването на заповедта за налагане на ПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 от АПК, като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането. В случая съразмерността на

мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

От целите на ПАМ по чл. 22 ЗАНН за мерките по чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС е мислима само тази на превенцията – за предотвратяване на административни нарушения. Съответствието с тази цел не може да се изследва при неяснотата за избора на срок на ограничението в правната сфера на адресата на акта. Част от обстоятелствата, посочени в заповедта като критерии за индивидуализиране на ПАМ, са неотнормирани, а тези които са относими не са приложени. Не е посочена очакваната промяна в начина на организиране на дейността в обекта, та констатациите за това да са критерий при индивидуализирането на мерките за административна принуда. По тези съображения съдът намира, че в случая прилагането на ПАМ не е съобразено с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. При вменената продължителност на срока - 14 дни, се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки.

Налагането на процесната ПАМ е несъразмерно и от гледна точка на съставеното за същото нарушение НП и наложената с него санкция. Посоченото обстоятелство, с оглед даденото тълкуване от Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04.05.2023г. по дело C-97/21, съставлява самостоятелно и напълно достатъчно основание да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона, независимо дали от формална страна ПАМ отговаря на изискванията на процесуалния и материалния закон. Това е така, тъй като съответствието на ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС с правото на ЕС е разгледано и дадено тълкуване в посоченото решение по преюдициално дело C-97/21 на Съда на ЕС, като диспозитива на решението гласи: „Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.“

Видно и от мотивите на цитираното решение на СЕС, ПАМ като процесната

следва да бъде съобразена с изискването- да не надхвърля необходимото за постигане на преследваните от закона цели - точки 56 и 57 от решението. ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС се явява допълнителна тежест, която, преценена с оглед иницираното срещу търговеца административнонаказателно производство, надхвърля тежестта на извършеното нарушение и е в противоречие с изискванията на принципа за пропорционалност (по арг. от точки 56, 57 и 62 от решението на СЕС). Ограничението на основното право по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС е допустимо, ако е необходимо за постигането на легитимни цели (осигуряване събирането на ДДС). Прилагането на санкционни мерки в областта на ДДС съставлява прилагане на правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата, на членове 2 и 273 от Директива 2006/112/ЕО, тези мерки следва да бъдат съобразени с изискването да не надхвърлят необходимото за постигане на преследваните от законодателството цели. Кумулирането на мярката по чл. 186 ЗДДС с проведеното административнонаказателно производство срещу дружеството-жалбоподател за налагане на имуществена санкция по ЗДДС не зачита правото по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС, от една страна, а от друга страна - е непропорционално.

С оглед изложеното, обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Съобразно изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 650 лева - платено в брой адвокатско възнаграждение /съгласно договор за правна защита и съдействие от 06.06.2023 г. – л. 117/.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2188-0474996/23.05.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ФИТСТЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], сумата от 650 /шестстотин и петдесет / лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

Съдия: